

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 lutego 1958 r.

Nr 7

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

37 — z dnia 1 lutego 1958 r. w sprawie rodzaju i składu liczbowego komisji rad narodowych 61

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

38 — nr 16 z dnia 28 stycznia 1958 r. w sprawie tworzenia rezerw na pokrycie roszczeń z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych i gotówkowych w przedsiębiorstwach uspołecznionych 62
 39 — nr 21 z dnia 29 stycznia 1958 r. w sprawie dodatków do uposażenia za znajomość języków obcych dla niektórych pracowników Kancelarii Sejmu 62

ZARZĄDZENIE

40 — Ministra Finansów i Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji z dnia 16 stycznia 1958 r. w sprawie zasad i trybu udzielania pożyczek repatriantom 63

37

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 1 lutego 1958 r.

w sprawie rodzaju i składu liczbowego komisji rad narodowych.

Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) Rada Państwa ustala następujące wytyczne w sprawie rodzaju i składu liczbowego komisji rad narodowych:

§ 1. 1. Rady narodowe powołują komisje stałe dla poszczególnych dziedzin swej działalności oraz w miarę potrzeby komisje niestałe dla określonych zadań doraźnych.

2. Komisja może być powołana dla jednej lub kilku dziedzin łącznie, w zależności od miejscowych potrzeb.

3. Rodzaje i ilość komisji stałych określa rada narodowa mając na względzie, by zakresem działania komisji były objęte wszystkie zasadnicze dziedziny pracy rady narodowej.

4. W szczególności rady narodowe mogą powołać w zależności od miejscowych potrzeb komisje stałe dla następujących dziedzin swej działalności:

- a) wojewódzkie rady narodowe — dla dziedzin:
- 1) budżetu i planu gospodarczego,
 - 2) ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego,
 - 3) zaopatrzenia ludności (handlu hurtowego i detalicznego, skupu, przemysłu terenowego),
 - 4) rolnictwa i leśnictwa (państwowych gospodarstw rolnych, przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa, robót melioracyjnych),
 - 5) budownictwa i gospodarki komunalnej (przemysłu budowlanego, nadzoru budowlanego),
 - 6) oświaty i kultury (szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych, jak np. przedszkoli, burs, internatów, szkolnictwa specjalnego, bibliotek oraz świetlic i innych placówek kulturalnych),
 - 7) zdrowia, zatrudnienia oraz pomocy społecznej,
 - 8) komunikacji (budowy i utrzymania dróg i mostów, Państwowej Komunikacji Samochodowej);
- b) powiatowe rady narodowe — dla dziedzin:
- 1) budżetu i planu gospodarczego,
 - 2) ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego,
 - 3) rolnictwa i leśnictwa (mechanizacji rolnictwa, robót melioracyjnych, spółdzielczości produkcyjnej i innych form gospodarki zespołowej na wsi),
 - 4) budownictwa i gospodarki komunalnej (budownictwa wiejskiego, przemysłu budowlanego, przedsiębiorstw remontowo-budowlanych),

- 5) zaopatrzenia ludności (skupu, handlu detalicznego, przemysłu terenowego, przedsiębiorstw gastronomicznych),
- 6) oświaty i kultury (szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych, jak np. przedszkoli, burs, internatów, szkolnictwa specjalnego, bibliotek oraz świetlic i innych placówek kulturalnych),
- 7) zdrowia, zatrudnienia oraz pomocy społecznej,
- 8) komunikacji (budowy, utrzymania dróg lokalnych i mostów);

c) rady narodowe w miastach i osiedlach — dla dziedzin:

- 1) finansów i budżetu (spraw budżetu, planów gospodarczych, podatków),
 - 2) ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego,
 - 3) budownictwa i gospodarki komunalnej (miejskich elektrowni, gazowni, wodociągów, hoteli, komunikacji miejskiej, oczyszczania miasta, budowy i utrzymania dróg i ulic, zarządu budynków mieszkalnych),
 - 4) zaopatrzenia ludności (miejskich zakładów produkcyjnych, jednostek usługowych, handlu detalicznego, przedsiębiorstw gastronomicznych),
 - 5) oświaty i kultury (szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych, jak np. przedszkoli, burs, internatów, szkolnictwa specjalnego, bibliotek oraz świetlic i innych placówek kulturalnych),
 - 6) zdrowia, zatrudnienia oraz pomocy społecznej;
- d) gromadzkie rady narodowe — dla dziedzin:

- 1) finansów (budżetu, podatków),
- 2) rolnictwa i zaopatrzenia ludności (produkcji rolnej i hodowlanej, leśnictwa, zalesień i zadrzewień, zaopatrzenia, zbytu i usług, skupu),
- 3) kultury i spraw socjalnych (oświaty, kultury, zdrowia, pomocy społecznej),
- 4) mienia gromadzkiego (urządzeń gromadzkich, budownictwa, ochrony przeciwpożarowej).

§ 2. 1. Liczba osób wchodzących w skład komisji nie może być mniejsza, niż

dla komisji stopnia wojewódzkiego	9,
dla komisji stopnia powiatowego	7,
dla komisji stopnia gromadzkiego	5.

2. W skład komisji wchodzi: przewodniczący komisji, zastępca przewodniczącego, sekretarz oraz członkowie komisji.

3. W skład komisji można powołać również osoby spoza rady w ilości nie przekraczającej połowy składu komisji. Przewodniczącego komisji powołuje rada narodowa spośród radnych.

4. Komisje włączają do udziału w wykonywaniu swych zadań specjalistów i inne osoby spoza swego składu, zainteresowane dziedziną spraw, dla których komisja jest właściwa.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

38

UCHWAŁA Nr 16 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1958 r.

w sprawie tworzenia rezerw na pokrycie roszczeń z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych i gotówkowych w przedsiębiorstwach uspołecznionych.

W celu stworzenia warunków sprzyjających wzmoczeniu walki z niedoborami, jak również w celu urealnienia bilansów przedsiębiorstw uspołecznionych, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwami uspołecznionymi w rozumieniu niniejszej uchwały są działające według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa spółdzielcze (z wyjątkiem rolniczych spółdzielni produkcyjnych) oraz przedsiębiorstwa pod przymusowym zarządem państwowym sprawowanym przez jednostki państwowe lub spółdzielcze.

§ 2. W przedsiębiorstwach uspołecznionych tworzy się rezerwę na pokrycie roszczeń przedsiębiorstw z tytułu komisyjnie stwierdzonych niedoborów materiałowo-towarowych i gotówkowych.

§ 3. 1. Rezerwę tworzy się w ciężar strat przedsiębiorstwa uspołecznionego, pod datą, w której nastąpiło protokolarne komisyjne stwierdzenie roszczenia wobec osoby materialnie odpowiedzialnej.

2. Rezerwę należy utworzyć również na te niewygasłe roszczenia z tytułu komisyjnie stwierdzonych niedoborów materiałowo-towarowych i gotówkowych, figurujące w księgach przedsiębiorstwa w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, na które dotychczas rezerwa nie była tworzona.

3. Wysokość rezerwy należy ustalić, niezależnie od faktycznej wysokości roszczenia, biorąc za podstawę ceny zakupu lub koszty wytworzenia brakujących materiałów lub towarów.

4. Rezerwę zmniejsza się odpowiednio w razie całkowitego lub częściowego wygaśnięcia roszczenia przez zapłatę lub w inny sposób prawem przewidziany.

§ 4. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) określą szczegółowe zasady tworzenia i zmniejszania rezerw na pokrycie roszczeń z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych i gotówkowych.

§ 5. Zobowiązuje się właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) do podjęcia środków zapewniających wzmoczenie ochrony własności społecznej w podległych im lub nadzorowanych przez nich przedsiębiorstwach, jak również zabezpieczenie windykacji należności z tytułu niedoborów, na które utworzono rezerwę.

§ 6. W stosunku do przedsiębiorstw spółdzielczych określone w §§ 4 i 5 uprawnienia i obowiązki ministrów wykonują zarządy właściwych centralnych organizacji spółdzielczych.

§ 7. Tracą moc przepisy:

- 1) uchwały nr 1036 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie utworzenia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych w przedsiębiorstwach uspołecznionych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 6, poz. 48),
- 2) uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie utworzenia rezerwy na pokrycie roszczeń z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych w przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

39

UCHWAŁA Nr 21 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1958 r.

w sprawie dodatków do uposażenia za znajomość języków obcych dla niektórych pracowników Kancelarii Sejmu.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i art. 37 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Pracownikom Kancelarii Sejmu zatrudnionym na stanowiskach, których wykaz ustali Szef Kancelarii Sejmu w porozumieniu z Ministrem Finansów, przyznaje się:

- 1) dodatek w wysokości 120 zł do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie jednego z obcych języków oraz
- 2) dodatek w wysokości 90 zł do uposażenia za biegłą znajomość w słowie i piśmie każdego z następnych języków obcych.

§ 2. Dodatek przysługuje za znajomość jedynie tych języków obcych, które są niezbędne do wykonywania czynności wchodzących w zakres pełnionej przez pracownika służby.

§ 3. Prawo do dodatku za znajomość języków obcych powstaje od pierwszego dnia następnego miesiąca po pomyślnym złożeniu przez pracownika egzaminu ze znajomości języków obcych, gaśnie zaś z końcem miesiąca, w którym pracownik przestał pełnić czynności służbowe na stanowisku, z tytułu zajmowania którego pobierał dodatek.

§ 4. Pracownik zachowuje prawo do dodatku za znajomość języków obcych także w czasie:

- 1) urlopu wypoczynkowego,